

милостина (но трѣбува подз видз на таа милостына да не проси милостына, заради себе си, или заради дрѹгаго, кой то не е истинно сиромашъ), а нѣкогашъ аво увиди, че кающійся (исповѣдѹющійся) не може да исполни епитиміа та, нека да мѹ не дава никаква епитиміа: Понеже каква епитиміа можеме да дадеме на простаго (радоваго) война (а): на пѹтника, кой то има голѣма нѹжда на пѹть: на гемиджиски те слѹжители: на сиромаша, на волнаго и на дрѹги на тыа подобны; они да се постанъ не можатъ, да даватъ милостина нематъ отъ никаде: поради това стига заради таквы то да ги забѹда токмо со страхъ на Божіа сѹдъ, зада се не врататъ назадъ пакъ на онова злодѣланіе, а исповѣданны те грѣховы, ако се каатъ истинно, послѣ отъ кога то имъ представи Божіе милосердіе и откога то ги утверди съ него, дѹховный отецъ може да ги спрости, и безъ епитиміа да имъ даде прощеніе да се причестатъ отъ сваты тайны: обаче

(а) „Воинъ, казѹватъ нѣгдѣси: „войскаринъ, войцаринъ, но тѹрко слово: „низаминъ или низамъ, всичкѹи знаатъ.